

*Стецюк Д. П., ст.зр.ЕФбс-15-1-М
Науковий керівник: к. т. н., доц. каф. ЕАіФ Крилова О.В.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)*

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ДІАГНОСТИКИ СТАНУ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Суттєвою проблемою сучасної діагностики стану фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання є відсутність єдиної змістовної методики, яка б враховувала специфіку конкретної галузі та умови функціонування підприємства. Візьмемо для прикладу підходи аналізу платоспроможності підприємства.

Було проаналізовано нормативні значення показників платоспроможності згідно чинного законодавства і було виявлено, що вони дещо відрізняються від нормативів міжнародної практики. Наприклад, коефіцієнт фінансування, який розраховується як співвідношення залучених та власних засобів в Україні має становити не більше 1. Тоді як оптимальне значення даного показника, згідно міжнародної практики, становить 0,5. Вважається, що якщо значення коефіцієнта перевищить 1, то фінансова автономія і стійкість суб'єкта господарювання досягає критичної точки, проте усе залежить від характеру діяльності і специфіки галузі конкретного підприємства [1]. Необхідно також відзначити, що значення показників коефіцієнта заборгованості (або коефіцієнта фінансування) підприємств України значно перевищують гранично допустимий рівень згідно вимог як вітчизняного законодавства, так і міжнародних стандартів. Виняток ставлять лише підприємства транспортної галузі, розрахунковий показник коефіцієнта заборгованості для яких відповідає гранично допустимим вимогам вітчизняного законодавства і становить 0,64. Тож, як бачимо, очевидним фактом є необхідність розрахунку нормативних середньогалузевих значень показників фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання, а не тільки середніх показників за видами діяльності підприємств в цілому по Україні[1].

Тому доцільно порівнювати фінансові показники, які характеризують діяльність підприємства не з нормативними значеннями, а з: середніми значеннями аналогічних показників, розрахованими для сукупності підприємств кожної галузі, які виробляють основну частку її продукції; середніми значеннями таких показників, визначеними в цілому по всьому обсягу випуску відповідної галузі; значеннями показників, рекомендованих і розроблених у працях українських дослідників, які відповідають вимогам безпечного функціонування вітчизняних суб'єктів господарювання; показниками діяльності найкращих підприємств тощо [2].

Підводячи підсумки, зазначимо, що вивчення опублікованих робіт та практика вітчизняної господарської діяльності свідчать про відсутність достатнього висвітлення принципово важливих питань, пов'язаних із системною й комплексною оцінкою фінансової діяльності підприємств. Саме тому подальше дослідження проблематики даного питання є надзвичайно пріоритетним і актуальним завданням, виходячи з умов і потреб сьогодення.

Перспективи наукових розробок даного проблемного питання полягають у адаптації, розширенні і модернізації вітчизняного інструментарію діагностики фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання, виходячи з міжнародного досвіду. Необхідно розробити економічно обґрунтований підхід до встановлення методологічних аспектів діагностики та аналізу, який буде найбільш повно відображати фінансовий стан суб'єкта господарювання та його галузеву специфіку.

Список літератури:

1. А.І. Склабінська, П.О.Магдійчук. Оцінка фінансової стійкості та платоспроможності підприємств: вітчизняна та зарубіжна практика. [Електронний ресурс]. – Режим доступу :www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchnu_ekon/2009.../056-058.pdf- Загол. з екрану.
2. Івашко О.М., Міценко Н.Г., Львівська К.А. Деякі підходи до застосування методик оцінки фінансового стану підприємства. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvnltu/16.../153_Iwazsko_16_6.pdf- Загол. з екрану.